

FEMTONDE VECKAN »UNDER ÅRET«

MÅNDAG DEN 16 JULI

Läsning

Jes 1:10-17

Hör Herrens ord, ni Sodomsfurstar, lyssna till vår Guds lag, du Gomorra-folk. Vad skall jag med era många slaktoffer? säger Herren. Jag är mätt på brännoffer av vädurar och på gödkalvars fett, och till blod av tjurar och lamm och bockar har jag inget behag. När ni kommer för att träda fram inför mitt ansikte, vem begär då av er det, att mina förgårdar trampas ned? Bär ej vidare fram fåfängliga spisoffer – ångan av dem är en styggelse för mig. Nymånader och sabbater och utlysta fester, ondska i förening med högtidsförsamlingar, sådant kan jag inte tåla. Era nymånader och högtider hatar min själ, de har blivit mig en börda, jag orkar ej bära den.

Ja, hur ni än räcker ut era händer, så gömmer jag mina ögon för er, och om ni än ber mycket så hör jag inte på det. Era händer är fulla av blod – tvätta er då, och rena er. Skaffa ert onda leverne bort från mina ögon. Upphör att göra vad ont är. Lär att göra vad gott är, far efter det rätt är, visa förtryckaren på bättre vägar, skaffa den faderlöse rätt, utför änkans sak.

Responsoriepsalm

Ps 50:8-9, 16bc-17, 21, 23 (R. 23b)

R. Den som offerar lovets offer, han ärar mig.

Jag vill inte straffa dig för dina offer,
dina brännoffer har jag alltid inför mig.
Men jag tar inte emot tjurar ur ditt hus
eller bockar ur dina fållor. R.

»Hur kan du tala om mina stadgar
och föra mitt förbund på tungan,
du som hatar tuktan
och vänder ryggen åt mina ord? R.

Så gör du, och jag tiger,
och nu tror du att jag är som du.
Den som offerar lovets offer, han ärar mig,
och den som ger akt på sin väg,
honom skall jag låta se min frälsning.« R.

Halleluja

Matt 5:10

V. Saliga de som förföljs för rättfärdighetens skull,
dem hör himmelriket till.

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Tro inte att jag har kommit med fred till jorden. Jag har inte kommit med fred utan med svärd. Ty jag har kommit för att ställa *en man mot hans far, en dotter mot hennes mor, en sonhustru mot hennes svärmor, och mannens husfolk skall bli hans fiender*. Den som älskar far eller mor mer än mig, han är inte värd att tillhöra mig, och den som älskar son eller dotter mer än mig, han är inte värd att tillhöra mig. Den som inte tar sitt kors och följer efter mig är inte värd att tillhöra mig. Den som finner sitt liv skall mista det, och den som mister sitt liv för min skull, han skall finna det.

Den som tar emot er tar emot mig, och den som tar emot mig tar emot den som har sänt mig. Den som tar emot en profet därför att det är en profet, han skall få en profets lön, och den som tar emot en rättfärdig därför att det är en rättfärdig, han skall få en rättfärdigs lön. Och den som ger bara så mycket som en bägare friskt vatten åt en av dessa små, därför att det är en lärjunge – sannerligen, han skall inte gå miste om sin lön.«

När Jesus hade avslutat befallningarna till sina tolv lärjungar, gick han därifrån för att undervisa och förkunna i städerna där omkring.

TISDAG DEN 17 JULI

Läsning

Jes 7:1–9

I Ahas', Jotams sons, Ussias sons, Judas kungs, tid hände sig att Resin, kungen i Aram, och Peka, Remaljas son, Israels kung, drog upp mot Jerusalem för att erövra det (vilket de trots allt inte förmådde göra).

Och när det blev berättat för Davids hus att araméerna hade slagit läger i Efraim, då skälvde hans och hans folks hjärtan, som skogens träd skälver för vinden.

Men Herren sade till Jesaja: »Gå med din son Sear-Jasub och möt Ahas vid änden av Övre dammens vattenledning, på vägen till Valkarfältet, och säg till honom: Ta dig till vara och håll dig stilla. Frukta inte och var inte modfärdig i ditt hjärta för dessa två rykande brandstumpar, för Resin med araméerna och för Remaljas son, i deras förgrymmelse. Eftersom Aram med Efraim och Remaljas son har gjort upp onda planer mot dig och sagt: 'Vi vill dra upp mot Juda och slå det med skräck och erövra det åt oss och göra Tabals son till kung där'.

Därför säger Herren, Herren: Det skall inte lyckas, det skall inte ske. Ty Damaskus är Arams huvud, och Resin är Damaskus' huvud, och om sextiofem år skall Efraim vara krossat, så att det inte mer är ett folk. Och Samaria är Efraims huvud, och Remaljas son är Samarias huvud. Om ni inte har tro, skall ni inte ha ro.«

Responsoriepsalm

Ps 48:2–8 (R. 9d)

R. Gud håller sin stad vid makt i evighet.

Stor och högtlovad är Herren

i den stad där vår Gud har sin boning.
Skönt reser sig hans heliga berg,
en fröjd för hela jorden,
berget Sion längst uppe i norr,
den store konungens stad. R.

Gud bor i dess palats,
han har gjort sig känd som ett värn. R.

Kungarna slöt sig samman,
tillsammans drog de fram.
De såg upp och häpnade,
de förskräcktes, de flydde. R.

Bävan grep dem, ångest lik en födande kvinnas,
som när östanvinden krossar skeppen från Tarshish. R.

Halleluja

Jfr Ps 95:8ab

V. I dag må ni inte förhärda era hjärtan
utan höra Herrens röst.

Evangelium

Matt 11:20–24

Vid den tiden började Jesus anklaga de städer där han hade utfört så många underverk och förebrå dem att de inte hade omvänt sig: »Ve dig, Korasin! Ve dig, Betsaida! Ty om de underverk som har utförts hos er hade skett i Tyros och Sidon, så hade dessa städer för länge sedan omvänt sig i säck och aska. Men jag säger er: för Tyros och Sidon skall det bli lindrigare på domens dag än för er. Och du, Kafarnaum, skall du kanske bli upphöjt till himlen? Nej, du skall störtas ner i dödsriket. Ty om de underverk som har utförts i dig hade skett i Sodom, så hade staden stått kvar ännu i dag. Men jag säger er: för Sodoms land skall det bli lindrigare på domens dag än för dig.«

ONSDAG DEN 18 JULI

Läsning

Jes 10:5–7, 13–16

Så säger Herren: Ve över Assur, min vredes ris, som bär min onåd som en stav i sin hand! Mot ett gudlöst folk sänder jag honom, och mot min förgrymmelses folk befaller jag honom att gå, för att ta rov och skaffa byte, och för att nedtrampa det som smuts på gatorna. Men så menar inte han, och i sitt hjärta tänker han ej så, utan hans hjärta står efter att förgöra och efter att utrota folk i mängd.

Ty han säger: »Med min hands kraft har jag utfört detta och genom min vishet, ty jag har förstånd. Jag flyttade folkens gränser, deras förråd plundrade jag,

och i min väldighet stötte jag härskarna från tronen. Och min hand grep efter folkens skatter som efter fågelnästen, och som man samlar övergivna ägg, så samlade jag jordens alla länder. Ingen fanns, som rörde vingen eller öppnade näbben till något ljud.«

Skall då yxan berömma sig mot honom som hugger med den, eller sågen förhäva sig mot honom som sätter den i rörelse? Som om käppen satte i rörelse honom som lyfter den, eller staven lyfte en som dock är förmer än ett stycke trä!

Så skall då Herren, Herren Sebaot sända tärnande sjukdom i hans feta kropp, och under hans härlighet skall brinna en brand liksom en brinnande eld.

Responsoriepsalm

Ps 94:5-10, 14-15 (R. 14a)

R. Herren överger inte sitt folk.

Ditt folk, Herre, krossar de,
din arvedel förtrycker de.
Änkor och främlingar dräper de,
och faderlösa mördar de. R.

Och de säger: »Herren ser det ju inte,
Jakobs Gud märker det inte.«
Kom då till insikt, ni oförnuftiga i folket.
Ni dårar, när kommer ni till förstånd? R.

Den som har planterat örat, skulle han inte höra,
den som har format ögat, skulle han inte se?
Den som håller folken i tukt, skulle han inte straffa,
han som lär människorna förstånd? R.

Herren förskjuter inte sitt folk,
han överger inte sin arvedel.
Nej, rättfärdighet skall åter gälla i rätten,
och alla rättsinniga skall hålla sig till den. R.

Halleluja

Jfr Matt 11:25

V. Välsignad är du, Fader, himlens och jordens Herre,
som uppenbarat himmelrikets hemligheter
för dem som är som barn.

Evangelium

Matt 11:25-27

Vid den tiden sade Jesus: »Jag prisar dig, fader, himlens och jordens herre, för att du har dolt detta för de lärda och kloka och uppenbarat det för dem som är som barn. Ja, fader, så har du bestämt. Allt har min fader anförtrott åt mig. Och ingen känner

Sonen, utom Fadern, och ingen känner Fadern, utom Sonen och den som Sonen vill uppenbara honom för.«

TORSDAG DEN 19 JULI

Läsning

Jes 26:7-9, 12, 16-19

Den rättfärdiges väg är jämn,
åt den rättfärdige bereder du en jämnad stig.
Ja, på dina domars väg, Herre, hoppas vi på dig,
till ditt namn och ditt pris står vår själs längtan.
Min själ längtar efter dig om natten,
och anden i mig söker dig tidigt,
ty när dina domar drabbar jorden,
lär sig jordkretsens inbyggare rättfärdighet.
Herre, du skall skaffa frid åt oss,
ty allt vad vi har uträttat har du utfört åt oss.
Herre, i nöden har de nu sökt dig,
de har utgjutit tysta böner, när din tuktan kom över dem.
Som en havande kvinna, då hon är nära att föda,
våndas och ropar i sina kval,
så var det med oss inför ditt ansikte, o Herre.
Vi var också havande och våndades,
men när vi födde, var det vind.
Vi kunde inte bereda frälsning åt landet.
Inga människor föds mer till att bo på jordens krets.
Men dina döda må få liv igen,
mina dödas kroppar må åter stå upp.
Vakna upp och jubla, ni som ligger i graven,
ty din dagg är en ljusets dagg,
och jorden skall ge tillbaka de avsomnade.

Responsoriepsalm

Ps 102:13-21 (R. 20b)

R. Herren har skådat ned från himmelen till jorden.

Du, Herre, tronar för tid och evighet,
man åkallar dig i släkte efter släkte.
Du skall stå upp och förbarma dig över Sion.
Det är tid att du bevisar det nåd,
ja, stunden har kommit.
Ty dina tjänare har dess stenar kära,
de ser med sorg på resterna av dess glans. R.

Då skall hedningarna frukta Herrens namn

och alla jordens konungar din härlighet,
när en gång Herren har byggt upp Sion
och uppenbarat sig i sin härlighet,
när han har vänt sig till de utblottades bön
och upphört att förakta deras rop. R.

Må detta tecknas upp för kommande slakten,
så att det folk som skapas kan lova Herren:
Han har blickat ned från sin heliga höjd,
Herren har skådat ned från himmelen till jorden,
för att höra den fångnes klagan
och befria dödens barn. R.

Halleluja

Matt 11:28

V. Kom till mig, alla ni som är tyngda av bördor;
jag skall skänka er vila, säger Herren.

Evangelium

Matt 11:28–30

Vid den tiden sade Jesus: »Kom till mig, alla ni som är tyngda av bördor; jag skall skänka er vila. Ta på er mitt ok och lär av mig, som har ett mildt och ödmjukt hjärta, så skall ni finna vila för er själ. Mitt ok är skonsamt och min börda är lätt.«

FREDAG DEN 20 JULI

Läsning

Jes 38:1–6, 21–22, 7–8

Vid den tiden blev Hiskia dödssjuk, och profeten Jesaja, Amos' son, kom till honom och sade till honom: »Så säger Herren: Se om ditt hus, ty du måste dö och skall inte tillfriskna.«

Då vände Hiskia sitt ansikte mot väggen och bad till Herren. Och han sade: »Ack Herre, tänk dock på hur jag har vandrat inför dig i trohet och med hängivet hjärta och gjort vad gott är i dina ögon.« Och Hiskia grät bittert.

Då kom Herrens ord till Jesaja; han sade: »Gå och säg till Hiskia: Så säger Herren, din fader Davids Gud: Jag har hört din bön, jag har sett dina tårar. Se, jag skall föröka din livstid med femton år, jag skall också rädda dig och denna stad ur den assyriske kungens hand. Ja, jag skall beskydda denna stad.

Jesaja sade till att man skulle ta en fikonkaka och lägga den som plåster på bulnaden, så skulle Hiskia tillfriskna. Men Hiskia sade: »Vad för ett tecken ges mig på att jag skall få gå upp i Herrens hus?« Då sade Jesaja: »Detta skall för dig vara tecknet från Herren på att Herren skall göra vad han nu har lovat: se, solvisarskuggan, som nu på Ahas' solvisare har gått nedåt med solen, skall jag låta gå tio steg tillbaka.« Så gick solen tillbaka på solvisaren de tio steg som den redan hade tillryggalagt.

Responsoriepsalm

Jes 38:10–12d, 16 (R. 17b)

R. Herren räddade mig från förintelsens grop.

Jag tänkte: Jag går bort i mina bästa dagar,
jag får gå in genom dödsrikets portar,
jag blir berövad resten av mina år. R.

Jag tänkte: Jag får aldrig mer se Herren,
här i de levandes land,
aldrig mer se en människas ansikte
utan vistas i förgängelsens rike. R.

Min hydda rycks upp och flyttas bort,
den rycks upp som en herdes tält.
Du har vävt mitt liv till slut, som en vävare sin väv,
nu skär du ner mig från bommen. R.

Herre, sådant leder till liv,
min ande har i allt sitt liv av det.
Och så helar du mig
– ja, ge mig liv! R.

Halleluja

Joh 10:27

V. Mina får lyssnar till min röst, säger Herren.
Jag känner dem, och de följer mig.

Evangelium

Matt 12:1–8

En sabbat tog Jesus vägen genom sädesfälten. Hans lärjungar blev hungriga och började rycka av ax och äta. Fariseerna såg det och sade till honom: »Se, dina lärjungar gör sådant som inte är tillåtet på sabbaten.« Han svarade: »Har ni inte läst vad David gjorde när han och hans män blev hungriga? Han gick in i Guds hus, och de åt upp skådebröden, som varken han eller hans män hade lov att äta, utan bara prästerna. Eller har ni inte läst i lagen att prästerna i templet på sabbaten bryter mot sabbaten utan att bli skyldiga till något brott? Men jag säger er: här finns det som är större än templet. Om ni förstod vad som menas med *Barmhärtighet vill jag se och inte offer*, så skulle ni inte döma oskyldiga. Ty Människosonen är herre över sabbaten.«

LÖRDAG DEN 21 JULI

Läsning

Mik 2:1–5

Ve dessa som tänker ut vad fördärvligt är och bereder vad ont är på sina viloläger, och som sätter det i verket, så snart morgonen gryr, bara det står i deras makt; dessa som har begärelse till sin nästas åkrar och rövar dem, eller till hans hus och tillägnar sig dem; dessa som övar våld mot både människor och hus, mot både ägare och egendom!

Därför säger Herren så: Se, jag tänker ut mot detta släkte vad ont är, och ni skall inte kunna dra er hals ur det, ej heller skall ni sedan gå så stolta, ty det blir en ond tid. På den dagen skall man stämma upp en visa över er och sjunga en sorgesång. Man skall säga: »Det är ute med oss, vi är i grund förstörda! Mitt folks arvslott blir nu given åt en annan. Ja, i sanning, den rycks ifrån mig, och åt avfallingar utskiftas våra åkrar.«

Så sker det att hos dig inte mer finns någon som får spänna mätsnöre över en lott i Herrens församling.

Responsoriepsalm

Ps 10:1-4, 7-8, 14 (R. 12b)

R. Herre, glöm inte de arma.

Varför, Herre, står du så långt ifrån
och döljer dig i tider av nöd?

Genom de gudlösas övermod måste den arme lida.

Låt dem fångas i de onda planer de tänkt ut! R.

Ty den gudlöse skryter med det han har i sinnet,
den rovgirige talar kränkande och föraktar Herren.

Den gudlöse säger i sitt högmod:

»Det finns ingen Gud,
han straffar inte«, så tänker han förmätet. R.

Hans mun är full av förbannelse, av svek och förtryck,
hans tunga gömmer olycka och fördärv.

Han ligger i försåt vid gårdarna,
den oskyldige dräper han i hemlighet. R.

Du har sett min olycka, min plåga,
du lyfter din hand och griper in.

Åt dig överlämnar den olycklige sin sak,
du är den faderlöses hjälpare. R.

Halleluja

Jfr 2 Kor 5:19

V. Gud var i Kristus
och försonade hela världen med sig själv,
och han har anförtrott oss försoningens ord.

Vid den tiden överlade fariseerna om hur de skulle röja Jesus ur vägen. Jesus fick veta det och drog sig undan därifrån. Många följde med honom och han botade alla och förbjöd dem strängt att avslöja vem han var, för att det som sagts genom profeten Jesaja skulle uppfyllas: *Detta är min tjänare som jag har utvalt, den som jag älskar och som min själ har sin glädje i. Jag skall låta min ande komma över honom, och han skall förkunna rätten för folken. Han skall inte träta och ropa, och ingen skall höra hans röst på gatorna. Han skall inte bryta av det knäckta strået eller släcka den rykande veken, utan han skall en dag föra rätten till seger. Och hans namn skall ge folken hopp.*

SEXTONDE SÖNDAGEN »UNDER ÅRET« DEN 22 JULI**Första läsningen**

Jer 23:1–6

Ve de herdar som låter fåren i min hjord gå vilse och skingras, säger Herren. Därför säger Herren, Israels Gud, om de herdar som vallar mitt folk: Det är ni som har skingrat mina får och drivit bort dem. Ni har inte tagit hand om dem, men nu skall jag ta hand om er och straffa era onda gärningar, säger Herren. Jag skall själv samla dem som finns kvar av mina får från alla de länder dit jag fördrivit dem och föra dem tillbaka till deras betesmarker. Där skall de bli fruktsamma och föröka sig. Och jag skall ge dem nya herdar, som skall valla dem så att de inte längre behöver vara ängsliga eller rädda, och ingen av dem skall komma bort, säger Herren.

Det skall komma en tid, säger Herren,
då jag skall låta ett rättfärdigt skott
växa ur Davids stam.
Han skall vara konung och härska med vishet
och skapa rätt och rättfärdighet i landet.
Under hans tid skall Juda vara skyddat
och Israel leva i trygghet.
Detta är det namn han skall bära:
Herren vår rättfärdighet.

Responsoriepsalm

Ps 23 (R. 1)

R. Herren är min herde, ingenting skall fattas mig.

[Herren är min herde,
ingenting skall fattas mig.]
Han för mig i vall på gröna ängar,
han låter mig vila vid lugna vatten.
Han ger mig ny kraft
och leder mig på rätta vägar,
sitt namn till ära. R.

Inte ens i den mörkaste dal
fruktar jag något ont,
ty du är med mig,
din käpp och din stav gör mig trygg. R.

Du dukar ett bord för mig
i mina fienders åsyn,
du smörjer mitt huvud med olja
och fyller min bägare till brädden. R.

Din godhet och nåd skall följa mig
varje dag i mitt liv,
och Herrens hus skall vara mitt hem
så länge jag lever. R.

eller om responsoriepsalmen sjungs: se Cecilia 621

Andra läsningen

Ef 2:13–18

Nu, tack vare Kristus Jesus, har ni som en gång var långt borta kommit nära, genom Kristi blod. Ty han är vår fred, han har med sitt liv på jorden gjort de två lägren till ett och rivit skiljemuren, fiendskapen. Han har upphävt lagen med dess bud och stadgar för att i sin person skapa en enda människa av de två, en ny människa, och så stifta fred. I en enda kropp försonade han de båda med Gud genom korset, då han i sin person dödade fiendskapen. Han har kommit med budskap om fred för er som var långt borta och fred för dem som var nära. Ty genom honom kan både vi och ni nalkas Fadern, i en enda Ande. Alltså är ni inte längre gäster och främlingar utan äger samma medborgarskap som de heliga och har ert hem hos Gud.

Halleluja

Joh 10:27

V. Mina får lyssnar till min röst, säger Herren,
och jag känner dem, och de följer mig.

Evangelium

Mark 6:30–34

Vid den tiden samlades apostlarna hos Jesus och berättade för honom om allt de hade gjort och vad de hade undervisat om. Han sade till dem: »Följ med mig bort till en öde trakt, så att vi får vara ensamma och ni kan vila er lite.« Det var så många som kom och gick att de inte ens fick tid att äta.

De gav sig av i båten till en öde trakt för att vara ensamma. Men man såg att de for och många fick veta det, och från alla städerna skyndade folk dit till fots och hann före dem. När han steg i land fick han se en stor skara människor. Han fylldes

av medlidande med dem, för de var som får utan herde, och han undervisade dem länge.